

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.379 van 16 februari 2000

A. 85.443/XIII-1232

In zake : **GREVISSE** Josiane,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Xavier LEURQUIN,
Mr. Alain VERRIEST,
Mr. Luc VAN HOUT en
Mr. Tanguï VANDENPUT, advocaten,
Louizalaan 390/12
1050 Brussel,

tegen :

1. **de Stad La Roche-en-Ardenne**,
die woonplaats heeft gekozen
bij Mr. François BAILLY,
advocaat,
rue de la Plovinette 1
6900 Marche-en-Famenne,
2. **het Waals Gewest**,
vertegenwoordigd door zijn
Regering,
dat woonplaats heeft gekozen
bij Mr. Pierre LAMBERT,
advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

**DE WAARNEMEND VOORZITTER VAN DE XIIIe
KAMER, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Josiane GREVISSE op
15 juli 1999 heeft ingesteld met het oog op de schorsing
van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 20 mei
1999, waarbij het college van burgemeester en schepenen

van La Roche-en-Ardenne aan Yves FORMANN een stedenbouwkundige vergunning verleent voor het bouwen van een carrosseriewerkplaats op een goed gelegen te La Roche, kadastraal bekend Vecmont, 2e afdeling, sectie C, nr. 569/h;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partijen;

Gezien het verslag van de heer KOVALOVSKY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 februari 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 15 februari 2000 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, van Mr. T. VANDENPUT, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, van Mr. Fr. BAILLY, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mr. B. HENDRICKX, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer KOVALOVSKY, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Op 10 mei 1998 dient Yves FORMANN een aanvraag om een stedenbouwkundig attest nr. 2 in met het oog op het bouwen van een carrosseriewerkplaats met kantoor en een woning op een goed gelegen te La Roche, kadastraal bekend sectie C, nr. 577b. Op 1 juli 1998 volgt het college van burgemeester en schepenen het advies van de gemachtigde ambtenaar en geeft het college het gevraagde attest af.

Op 22 februari 1999 dient Yves FORMANN een aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning in met het oog op het bouwen van een carrosseriewerkplaats op een goed gelegen te La Roche, Beausaint-Vecmont, Grand'Route, kadastraal bekend sectie C, nr. 569k. Dat perceel ligt naast het goed waarop het stedenbouwkundig attest betrekking had en dat kennelijk te klein was om daarop het geplande gebouw op te trekken. Het perceel ligt volgens het gewestplan van Marche-La Roche in een woongebied met een landelijk karakter. Van die aanvraag wordt op 12 maart 1999 de ontvangst gemeld.

Aangezien het gaat om de bouw van een werkplaats van meer dan 400 m², wordt van 16 tot 30 maart 1999 een openbaar onderzoek gehouden. Verzoekster dient bij die gelegenheid drie bezwaarschriften in. Het eerste, van 18 maart 1999, is gericht aan de burgemeester van La Roche; het tweede, van 25 maart 1999, is gericht aan de gemachtigde ambtenaar; het derde, van 26 maart 1999, dat identiek is aan het tweede, is gericht aan het college van

burgemeester en schepenen. Het tweede en het derde bezwaarschrift zijn eveneens ondertekend door de echtgenoot van verzoekster, die zelf op 30 maart 1999 een bezwaarschrift aan het college heeft gericht. Ten slotte dienen ook vier omwonenden een bezwaarschrift in, gedateerd 29 maart 1999.

Op 12 mei 1999 brengt de gemachtigde ambtenaar over de aanvraag een als volgt luidend voorwaardelijk gunstig advies uit :

« De gemachtigde ambtenaar,

Gelet op het decreet van 27 november 1997 tot wijziging van het Waalse Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium, dat in het Waals Gewest van toepassing is;

Gelet op de artikelen 384 tot 387 van hetzelfde Wetboek, betreffende het onderzoek en de openbaarmaking van bouwaanvragen;

Gelet op artikel 3 van hetzelfde Wetboek, houdende delegatie van bevoegdheid van de Executieve op het stuk van de ruimtelijke ordening en aanwijzing van de gemachtigde ambtenaren;

Gelet op de bouwaanvraag ingediend door de heer Yves FORMANN betreffende een goed gelegen te La Roche-en-Ardenne - Beausaint - Sectie C nr. 569K voor het optrekken van een carrosseriewerkplaats.

Aangezien voor het gebied waar het goed gelegen is geen bijzonder plan van aanleg bestaat dat door de Koning of door de Waalse Gewestexecutieve is goedgekeurd;

Aangezien het goed niet binnen de grenzen van een terdege vergunde verkaveling gelegen is;

Overwegende dat het project zal komen te liggen in wat volgens het gewestplan van Marche een landelijk woongebied is,

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT : (Dispositief)

Gelet op het openbaar onderzoek dat van 16-03-1999 tot 30-03-1999 is gehouden;

Gelet op de opmerkingen die tijdens dat onderzoek zijn gemaakt;

Gelet op het verslag d.d. 12-04-1999 van het college van burgemeester en schepenen;

Gelet op het stedenbouwkundig attest nr. 2 dat op 1-07-1999 is afgegeven door het college van burgemeester en schepenen van La Roche;

Aangezien een carrosseriebedrijf met modern materieel niet veel geluid- en geurhinder oplevert;

Aangezien er heel weinig onaangename geuren ontstaan wanneer de exploitant verven op waterbasis gebruikt;

Aangezien de opening waarlangs de gassen en dampen kunnen ontsnappen aan de achterzijde van het gebouw komt en dus niet aan de zijde van de bestaande woningen, die op meer dan 50 m van de afvoerpijp staan;

Aangezien het ingediende project aangepast is aan de plaatselijke stedenbouwkundige en architecturale omstandigheden van deze plaats van het gehucht Beausaint;

Aangezien de algemene bestemming van het gebied en de architectonische aard ervan door het project worden gerespecteerd;

Breng ik, mijnerzijds, een gunstig advies uit over de aanvraag, voorzover :

- alleen verven op waterbasis worden gebruikt;
- de opening waarlangs gassen en dampen ontsnappen, wordt uitgerust met een statische voorziening waardoor de gassen sneller worden uitgestoten (VENTURI);
- de metalen bekleding wit-grijs van kleur is;
- de voegen tussen de opgaande betonnen blokken dezelfde kleur hebben als de betonnen blokken zelf».

Op 20 mei 1999 verleent het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning waarbij het de voorwaarden oplegt die door de gemachtigde ambtenaar waren voorgeschreven. Dat is de bestreden handeling.

De directeur-generaal Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Patrimonium, die van de echtgenoot van verzoekster een brief d.d. 18 mei 1999 had ontvangen waarbij hij haar zijn bezwaarschrift van 26 maart 1999 had toegestuurd, vraagt op 1 juli 1999 aan de gemachtigde ambtenaar die in deze zaak van advies had gediend (de heer AUBERTIN) om «dit dossier na te kijken en (haar) zaken te bezorgen aan de hand waarvan een antwoord kan worden opgesteld». De heer SCHWANEN, gemachtigde ambtenaar, antwoordt haar op 13 juli 1999 het volgende :

« Uit het onderzoek van het dossier is het volgende gebleken :

- 1) Wij beschikken nog niet over de aanvraag om een exploitatievergunning.
- 2) Op 01-07-1998 is een stedenbouwkundig attest nr. 2 afgegeven naar aanleiding van een aanvraag die op 10-05-1998 was ingediend voor de bouw van een carrosseriewerkplaats, een kantoor en een woonhuis. Er dient te worden opgemerkt dat wij bij het college van burgemeester en schepenen geen openbaar onderzoek hebben aangevraagd, aangezien de geplande werkplaats kleiner was dan 400 m² (20 x 18,25) en het gebouw alleen zou staan en gelegen zou zijn tussen twee straten en een geheel van niet-bebouwde percelen.
- 3) In de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning, harerzijds, is sprake van een werkplaats van (20 x 20,26) m². Bijgevolg is over die aanvraag, hoewel ze weinig verschilde van de aanvraag om een stedenbouwkundig attest nr. 2, een openbaar onderzoek gehouden, dat alleen tot de reactie van het echtpaar DOPPAGNE-GREVISSE heeft geleid.
- 4) Ligging : het terrein in kwestie ligt tussen een gemeenteweg waaraan men woningen begint te bouwen (vanaf het dorp Ronchamps) en de gewestelijke hoofdverkeersweg die Champlon en de Baraque Fraiture verbindt via La Roche, die een uitloper is van de vierbaansweg Libramont-Champlon, verbinding E411 en E25. Het project komt te liggen op een plaats met weinig huizen aan de rand van het landelijk woongebied, tegenover het gebied voor ambachtelijke bedrijven. Het project komt verder van de dorpskern van Ronchamps te

liggen dan het gebied voor ambachtelijke bedrijven en zal in feite halverwege tussen Ronchamps en Ronchampai liggen.

Het enige gebouw in de buurt is de woning van de bezwaarden, die op ongeveer 40 meter van de straatgevel van het project en aan de andere kant van de gewestweg is gelegen.

Jammer genoeg ligt dit te bebouwen terrein op een heuvelkam, waardoor elk gebouw aan de gewestweg zeer nadelige gevolgen heeft voor het landschap.

Gelet op de grote gevolgen van de gewestweg voor de plaats, heeft de enige pertinente opmerking van de bezwaarden betreffende de gevolgen van het project voor hun woonomgeving kennelijk betrekking op het blijvend vrij uitzicht op die plaats (heuvelkam!)

Gelet op de bestemming van het gewestplan zou in de plaats van de voorgenomen werkplaats ook een gebouw voor landbouwdoeleinden van bijna 1000 m² kunnen staan - de meeste van die gebouwen meten thans (20 x 40) m² - waarvan de gevolgen voor het uitzicht veel nadeliger zouden zijn, ook al zou dat gebouw strikt overeenstemmen met de voorschriften van het gewestplan ... Tenzij men zou weigeren dat aan beide zijden van een openbare weg wordt gebouwd !

Zodra wij geconstateerd hadden dat de bestemming als werkplaats, gelet op de bijzondere ligging ervan op het terrein en ten opzichte van de bebouwde en onbebouwde omgeving, niet strikt onverenigbaar was met de bestemming van het gewestplan, hebben wij vooral eisen gesteld in verband met de architecturale kwaliteit van het gebouw, die concrete gestalte moet krijgen in een zichtbare muur die gemetseld en behandeld is en in afmetingen die gebruikelijk zijn bij gebouwen voor landbouwdoeleinden zoals die thans gebouwd worden.

Er dient te worden benadrukt hoe weinig woningen er staan aan deze zeer rechte weg voor doorgaand verkeer (met een volledig recht stuk van verscheidene kilometers) die de automobilisten ertoe aanzet te snel te rijden. Daardoor is het weinig waarschijnlijk dat op die plaats nog woonhuizen worden gebouwd. Objectief gesproken kan alleen een beroepsactiviteit een nieuw gezin ertoe aanzetten een zodanige hinder te ondergaan.

Het verzoek om dat project naar het gebied voor ambachtelijke bedrijven te verplaatsen, kan niet worden ingewilligd doordat in dat gebied van

4 hectare een groot vleeswarenbedrijf is gevestigd en de overige gronden er gebruikt worden door een familie van landbouwers die hun eigendom thans niet willen verkavelen of verkopen om redenen van levensvatbaarheid van het landbouwbedrijf en het ontwikkelen van een andere activiteit die een lid van de familie begonnen is.

Ik heb contact opgenomen met IDELUX en deze laat mij weten dat zij eerst van plan was dat gebied te verplaatsen, omdat een gedeelte van het in het gewestplan opgenomen gebied moeilijk te bebouwen was wegens het grillige reliëf. Doordat dit gebied slechts een kleine oppervlakte beslaat, heeft IDELUX haar onderzoek niet voortgezet.

De andere punten die de reclamanten hebben opgeworpen, hebben veeleer betrekking op de exploitatievergunning dan op de stedenbouwkundige vergunning».

De directeur-generaal heeft op 27 juli 1999 aan het echtpaar DOPPAGNE-GREVISSE een op dit rapport steunend antwoord gestuurd;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan schending van artikel 27 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (WWROSP), van het gewestplan van Marche-La-Roche, van de beginselen van behoorlijk bestuur en proportionaliteit, van het beginsel dat bestuurshandelingen redelijk dienen te zijn, aan dwaling omtrent en strijdigheid van de motieven; dat zij aanvoert dat krachtens artikel 27 van het WWROSP een carrosseriewerkplaats in een woongebied met een landelijk karakter alleen kan worden toegestaan op voorwaarde dat ze de hoofdbestemming van het gebied, namelijk de woonfunctie en de landbouw, niet in het gedrang brengt en ze voorts verenigbaar is met de omgeving, waarbij in een woongebied en in een woongebied met een landelijk karakter op dezelfde wijze moet worden nagegaan of aan die dubbele voorwaarde is voldaan, in de wetenschap dat in het laatstgenoemde gebied eveneens rekening moet worden gehouden met de landelijke omgeving

in kwestie; dat zij in een eerste onderdeel betoogt dat geen enkel gegeven uit het administratief dossier of uit de motivering van de handeling het mogelijk maakt aan te tonen dat de overheid echt onderzoek heeft gedaan naar de verenigbaarheid van het project met de omgeving, ter gelegenheid van welk onderzoek noodzakelijkerwijze rekening moet worden gehouden met, enerzijds, de aard, de grootte en de bijzonderheden van de activiteit in kwestie die los staat van de woonfunctie, en, anderzijds, met de specifieke kenmerken van de naaste omgeving, waarbij men zich niet alleen de huidige gebouwen voor ogen dient te houden maar ook die welke er overeenkomstig de bestemming van het gebied zouden kunnen komen; dat zij aangeeft dat de plaats gekenmerkt wordt door de rust en de kalmte die daar heersen, dat het perceel waarop de gebouwen zouden worden opgetrokken, gelegen is op een plek die «au-dessus de la Grande commune» wordt genoemd omdat ze gelegen is op een heuvelkam, op een bijzonder hoog gelegen plaats, wat de nadelige gevolgen van het project voor de bestemming van de plaats verergert en de overheid ertoe aan zou moeten zetten de verenigbaarheid in kwestie des te nauwkeuriger na te gaan; dat zij van mening is dat de verwerende partij de problemen moest onderzoeken die verzoekster in verband met het project had opgeworpen in de bezwaarschriften die zij tijdens het openbaar onderzoek had verstuurd en dat het onderzoek des te grondiger diende te geschieden en de conclusie ervan des te overtuigender diende te zijn daar er a priori geen enkele reden is om een carrosseriewerkplaats te laten vestigen in een woongebied met een landelijk karakter in plaats van in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of voor kleine en middelgrote ondernemingen dat daartoe is bestemd en gelegen is op minder dan een kilometer van het perceel waarop de omstreden inrichting zou komen te staan; dat zij aangeeft dat in het dossier geen ander spoor van een onderzoek naar de verenigbaarheid van het

project met de omgeving te vinden is dan alleen het advies van de gemachtigde ambtenaar, dat overgenomen is in de stedenbouwkundige vergunning, terwijl dat advies op zich geen afdoend bewijs is dat de verwerende partij heeft onderzocht of alle aspecten van het project verenigbaar zijn met de omgeving en dat advies overigens alleen een vage formule bevat in verband met het geluid, een volstrekt ontoereikende uitleg betreffende de verfgleur en een stereotiepe formule waarmee de stedenbouwkundige en architecturale verenigbaarheid veeleer gesteld dan wel uitgelegd wordt; dat verzoekster in een tweede onderdeel aanvoert dat de bestreden handeling het gevolg is van een kennelijke beoordelingsfout; dat zij wijst op de onjuistheid van de doorslaggevende feiten die aan de beoordeling ten grondslag hebben gelegen, namelijk :

- in punt 2.0. van het voorafgaande milieu-effectrapport staat vermeld dat het perceel in kwestie gelegen is in het verlengde van het gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen, terwijl het in werkelijkheid op 600 meter van het uiterste punt ervan ligt; die precisering is doorslaggevend voor de beoordeling van de verenigbaarheid van het project;
- in punt 3.10. van het rapport, betreffende de integratie in de bebouwde en onbebouwde omgeving, staat de vermelding «nihil» en in punt 3.2.0. de vermelding «naaste bureu vrij veraf (geen dichte bebouwing)», terwijl het eigendom van verzoekster net aan de overzijde gelegen is van het perceel waarop het gebouw zal komen te staan en daarvan alleen door een weg gescheiden is;

dat verzoekster voorts betoogt dat het oordeel dat de verwerende partij heeft gevelde op zich om de volgende redenen kennelijk onredelijk is :

- in de omgeving zijn er alleen woningen en landbouwbedrijven; er is geen enkele onderneming te vinden, zelfs geen klein ambachtsbedrijf; er heerst daar een kalme en rustige sfeer;
- de wil om deze plaatselijke aanleg te behouden, is bekrachtigd toen de overheid het gewestplan heeft aangenomen, aangezien op minder dan een kilometer van het terrein een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen is gelegen en daar alle ondernemingen en ambachtelijke bedrijven moeten worden gevestigd uit zorg voor een harmonieuze plaatselijke aanleg; verzoekster is van mening dat een onderneming zoals een carrosseriewerkplaats, door de industriële verrichtingen die daar plaatsvinden, om redenen van goede plaatselijke ordening moet worden ondergebracht in een daartoe bestemd gebied en niet op de voorgestelde plaats mag worden gevestigd;

Overwegende dat verzoekster een middel, het derde van de vordering tot schorsing, ontleent aan schending van de artikelen 2 en 7 tot 10 van het decreet van de Waalse Gewestraad van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest en van de artikelen 7 en 8 en bijlage 1 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het decreet van 11 september 1985 van de Waalse Gewestraad houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat zij betoogt dat het voorafgaand milieu-effectrapport dat bij de aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning gevoegd was kennelijk

onjuist is, enerzijds, omdat in punt 2.0. ervan de vermelding staat dat het gaat om een weiland gelegen in het verlengde van het gebied voor ambachtelijke bedrijven, terwijl de plaats waar de werkplaats zou worden gevestigd gelegen is op 600 meter van het uiterste punt van het gebied voor ambachtelijke bedrijven, en, anderzijds, omdat in punt 3.10. van die nota, met betrekking tot de integratie in de bebouwde en onbebouwde omgeving, de vermelding "nihil" en in punt 3.2.0. de vermelding «naaste burens vrij veraf (geen dichte bebouwing)» voorkomt, terwijl het eigendom van verzoekster recht tegenover de geplande constructie is gelegen; dat zij daaruit afleidt dat de verwerende partij aan de hand van het voorafgaand milieu-effectrapport niet met kennis van zaken uitspraak heeft kunnen doen;

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het eerste middel betreft, dat artikel 27 van het WROSP de volgende bepalingen bevat :

« Woongebieden met een landelijk karakter zijn hoofdzakelijk bestemd voor verblijf en landbouwbedrijven.

Economische activiteiten, sociaal-culturele inrichtingen, gebouwen en inrichtingen van nutsvoorzieningen en gemeenschapsvoorzieningen, alsmede toeristische accommodatie kunnen er eveneens toegelaten worden voorzover ze de hoofdbestemming van het gebied niet in het gedrang brengen en verenigbaar zijn met de omgeving.»;

Overwegende dat de bouw van een carrosseriewerkplaats in een woongebied met een landelijk karakter kan worden toegestaan als ze de hoofdbestemming van het gebied niet in het gedrang brengt en ze verenigbaar is met de omgeving; dat de gemachtigde ambtenaar tijdens het onderzoek van het dossier erop gewezen heeft dat «een carrosseriebedrijf met modern materieel niet veel geluid- en geurhinder

oplevert», dat «er heel weinig onaangename geuren ontstaan wanneer de exploitant verven op waterbasis gebruikt» en dat «de opening waarlangs de gassen en dampen kunnen ontsnappen aan de achterzijde van het gebouw komt en dus niet aan de zijde van de bestaande woningen die op meer dan 50 m van de afvoerpijp staan»; dat die drie bevindingen rechtstreeks verband houden met de verenigbaarheid met de omgeving en de bestemming van het gebied, ook al komen die uitdrukkingen daarin niet voor;

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat het geplande gebouw zal worden opgetrokken aan een grote rechte weg, buiten elk bebouwd gebied en op een plaats waarvan de landschappelijke waarde onder geen enkele specifieke beschermingsmaatregel valt; dat het oordeel van de gemachtigde ambtenaar dat «het ingediende project aangepast is aan de plaatselijke stedenbouwkundige en architecturale omstandigheden van deze plaats van het gehucht Beausaint» weliswaar beknopt is, maar dat deze daarin alleszins aangeeft dat de integratie van het gebouw in de omgeving waarin het zal worden opgetrokken aanvaardbaar te noemen is; dat uit het feit dat welbepaalde kleuren zijn opgelegd voor de metalen bekleding en voor de voegen tussen de opgaande betonnen blokken blijkt dat met overwegingen van esthetische aard rekening is gehouden; dat het voor de overheden die meegewerkt hebben aan de afgifte van de vergunning duidelijk moet zijn geweest dat het terrein in kwestie op een heuvelkam gelegen is, aangezien zulks goed is aangegeven op de situatietekening; dat geen gegronde redenen behoeven te worden opgegeven voor de door verzoekster aangevoerde verstoring van de kalmte en de rust, wanneer de percelen in kwestie vlak aan een grote weg zijn gelegen; dat hetzelfde geldt voor het beweerde verlies aan zonlicht, aangezien de geringe impact daarvan impliciet vermeld is door de opgave van de

afstand tussen de woning van verzoekster en de geplande werkplaats; dat het gebouw verzoekster weliswaar een aanzienlijk deel zal ontnemen van het vrije uitzicht dat zij thans heeft, maar dat elk gebouw uiteraard een visueel scherm vormt en dat van een overheid niet kan worden geëist dat ze vanzelfsprekende zaken vermeldt; dat de overheid die na afloop van een openbaar onderzoek een vergunning afgeeft er overigens niet toe gehouden is te antwoorden op alle opmerkingen die tijdens dat onderzoek zijn geformuleerd; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende, over het tweede onderdeel van het eerste middel en het derde middel samen, dat in rubriek 2.2.0. «aard van de bodem en bodemgebruik ...» van het voorafgaand milieu-effectrapport weliswaar de vermelding «weiland in het verlengde van een gebied voor ambachtelijke bedrijven» voorkomt, terwijl dat gebied daar ongeveer 600 meter vanaf ligt, doch dat uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat de overheid door die vermelding zou zijn misleid; dat uit de bij het dossier gevoegde foto's duidelijk blijkt dat de ruimte vrij was aan de noordzijde van de weg en dat de woning van verzoekster aan de andere kant geenszins verscholen was;

Overwegende dat in rubriek 3.1.0. van het voorafgaand milieu-effectrapport, met als aanduiding «integratie in de bebouwde en onbebouwde omgeving» melding behoort te worden gemaakt van het «gevaar voor een afsteken tegen het natuurlijk landschap of ten opzichte van de bijzondere kenmerken van de traditionele bewoning van de streek, het dorp of de wijk door een verschil qua dichtheid van de bebouwing, vestigingsplaats, richting, grootte, samenstelling van de gevels, materialen of "andere kenmerken"»; dat in die rubriek «nihil» staat naast laatstgenoemde vermelding,

terwijl naast alle andere punten het woord «nee» staat; dat het aldus ingevulde voorafgaand milieu-effectrapport niet tot gevolg heeft dat verdoezeld wordt dat aan de andere kant van de straat de woning van verzoekster staat, waarvan het bestaan en de plaats overigens in het dossier zijn aangegeven;

Overwegende dat de vermelding «naaste burelen vrij veraf (geen dichte bebouwing)» in hetzelfde voorafgaand milieu-effectrapport de overheid evenmin heeft kunnen misleiden; dat het huis van verzoekster goed zichtbaar is op de foto's die bij de vergunningsaanvraag zijn gevoegd en dat dit huis ook op het kadastraal plan is aangegeven; dat het overigens juist is dat er op die plaats geen dichte bebouwing is; dat noch het tweede onderdeel van het eerste middel, noch het derde middel ernstig is;

Overwegende dat verzoekster een tweede middel ontleent aan schending van het gewestplan van Marche-La Roche en van artikel 30, eerste en derde lid, van het WWROSP, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling van de goede plaatselijke aanleg, aan schending van het evenredigheidsbeginsel en van het beginsel «dat elke bestuurshandeling redelijk moet zijn»; dat zij uiteenzet dat de verwerende partij voor één van twee mogelijkheden moest kiezen : ofwel instemmen met de vestiging van de carrosseriewerkplaats in een woongebied met een landelijk karakter, met alle ongemakken die daaruit voortvloeien voor de mensen die in de naaste omgeving wonen; ofwel alleen met de vestiging van de voornoemde carrosseriewerkplaats instemmen als die 600 meter verder zou worden gebouwd, in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen; dat naar haar mening uit geen enkel gegeven van het dossier blijkt dat de verwerende partij haar verplichtingen inzake ruimtelijke ordening

is nagekomen en dat ze de aanvraag heeft onderzocht door die beide mogelijkheden tegen elkaar af te wegen, welke houding een kennelijk dwaling omtrent de beoordeling aan het licht brengt; dat de omstreden vergunning slechts aanvaardbaar zou zijn geweest, als ze op zijn minst gerechtvaardigd was door overwegingen betreffende de goede plaatselijke aanleg en betreffende de maatregelen ter beperking van de ongemakken voor de buurt;

Overwegende dat het niet aan de gemeente stond om de vestigingsplaats van de carrosseriewerkplaats te kiezen, maar alleen om zich uit te spreken over de aanvaardbaarheid van het haar voorgelegde project; dat de gemeente door het afgeven van een stedenbouwkundige vergunning een taak van administratieve politie uitoefent die tot doel heeft te voorzien in een kader voor de initiatieven van particulieren; dat de gemeente daarbij niet over dezelfde ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt als die welke zij bezit wanneer zij zelf als een economisch subject handelt; dat de verwerende partijen, ondanks de suggesties die tijdens het openbaar onderzoek waren gedaan, zich niet dienden uit te spreken over een alternatief, maar alleen over het project waarvoor een vergunning was aangevraagd; dat noch de gemeente noch de gemachtigde ambtenaar euvel kan worden geduid dat zij geen redenen hebben opgegeven voor de vestiging van het project in een woongebied met een landelijk karakter, veeleer dan in het gebied voor ambachtelijke bedrijven dat ongeveer 600 meter verderop gelegen is; dat het middel voor het overige samenvalt met het eerste middel; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de

bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot
schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op zestien februari tweeduizend door :

de HH. LEROY,	staatsraad, wnd. voorzitter,
SCOBY,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier, De wnd. Voorzitter,

G. SCOBY.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.